

ordet ännu är sagdt, för höga pris återköper rekognitionsskogar, som den låtit gå sig ur händerna för en spottstyfver.

På grund af hvad sålunda anförts och då behof af medel för inköp af skogsmark fortfarande förefinnes, hemställes,

att Riksdagen ville för inköp af skogbärande eller till skogsbörd duglig mark anvisa dels på ordinarie stat 1,500,000 kronor och dels af lånemedel 1,500,000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1911.

Carl Lindhagen.

Nr 251.

Af herr **Lindhagen m. fl.**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t angående särskild taxering af jordvärdet i landet.*

Samhällets rätt och plikt att af de s. k. samhälliga jordvärderna allt efter jordens läge, areal och naturliga beskaffenhet upptaga en jordvärdeafgift har på senare tid alltmera kommit under debatt. Frågan var före äfven vid 1907 års riksdag i form af framställningar dels om undersökning af detta skattesystem och framläggande af de förslag, som befunnos vara af sakens natur och våra förhållanden påkallade; dels om utredningar rörande en mera begränsad del af frågan eller den s. k. jordvärdestegringskatten. Saken föll emellertid vid Riksdagen.

Sedermera ha utredningar i ämnet ägt rum på regeringens föranstaltande och i trontalet till denna Riksdag förebådas att ett förslag, såsom det synes, om värdestegringskatt möjligen skall hinna framläggas för innevarande Riksdag.

Då emellertid nämnda utredning hittills åtminstone oväsentligt sysslat med den stora och grundläggande frågan, nämligen jordvärdeavgiften med föregående särskilda taxering af jordvärdena, samt det, för att spørsmålet därom må i samband med den väntade propositionen kunna med visshet upptagas till skärskådande, kan vara af vikt att motion i ämnet väckes inom laga motionstid vid Riksdagens början, så finna vi oss föranledda att redan nu hemställa,

att Riksdagen ville anhålla att Kungl. Maj:t måtte till en början låta verkställa en utredning enligt rationella grunder rörande sättet för en särskild taxering af det samhälleliga jordvärdet i landet, allt efter jordens läge, areal och naturliga beskaffenhet, äfvensom därefter framlägga de förslag, hvartill denna utredning må anses föranleda.

Stockholm den 27 januari 1911.

Carl Lindhagen.

Nils Persson.

Sven Linders.